

15 vragen aan Foeke van der Mei

1. Wie ben je, hoe oud ben je, en waar ben je geboren?

Mijn naam is Foeke Piet van der Mei, zoon van Jaap en Hinke, en ik ben bijna 67 jaar oud. Ik ben in Engelum geboren in het huis op het adres Harnedijk 22 waar nu de Nielsen's wonen. Vroeger was dat adres Menaldumer Weg 50.

2. Ben je verliefd, verloofd of getrouwd, en heb je kinderen?

Ik ben getrouwd met Annabel een boerendochter afkomstig uit Zuid Australië.

Wij hebben drie volwassen kinderen – Kathryn, Andrew en Peter.

Zij komen dikwijls binnenvallen want zij hebben hun huizen gekocht in de nabije omgeving. Acht jaar geleden heeft Kathryn Engelum bezocht en is toen heel gastvrij bij de familie Nielsen ontvangen.

(Dit is ons huis. Wij wonen niet in een straat maar in het eind van een "court".

Dit is een doodlopende straat met een halfronde verbreding aan het einde zodat je gemakkelijk met de auto in een draai omkeren kan.

De tuin is verdroogd want wij mogen geen water voor de tuin gebruiken als gevolg van een lange periode van droogte.)

3. Wat doe je in het dagelijkse leven?

Niet te veel want ik ben gepensioneerd.

Voorheen was ik accountant van beroep en dus mag ik nog steeds graag met de computer spelen. Dit had onverwachte gevolgen zoals het ontdekken van de Engelumer site en het ontvangen van een email van Jan Koopal die mij in verbinding bracht met een oud Engelumer, namelijk Anne de Jong. Iedere dag begint hier met een wandeling van bijna 8 kilometer, gevolgd door een kopje koffie en een stuk koek en dan doen wij waar wij maar zin in hebben.

Als het noodzakelijk is werk ik voor zoon Peter die als accountant zijn eigen bedrijf heeft -en voor de rest, winkelen met mijn vrouw, met mijn schattige kleinzootje spelen, aan mijn lelijk eendje werken (1983 2CV Transat) , buizen radio's en antieke meubelen restaureren, fietsen, fotograferen en met de caravan op stap gaan.

(De andere kant van het court. Het is moeilijk een foto van de huizen te maken want die zijn verscholen tussen struiken en bomen. De huizen zijn ook verspreid want de bouwkavels zijn hier tussen 800 en 1000 vierkante meter. Ook is het hier geen vlak terrein. De court is nogal stijl - een goede oefening op de fiets.)

4. Zou je nog graag eens iets anders gaan doen, en wat zou dat zijn?

Niet in werkelijkheid maar wel in mijn dromen.

Dan zou ik alles afschaffen , een kampeerwagen kopen en dan door Australië trekken met een laptop en een camera.

5. Wat is je grootste passie/hobby?

Fotograferen. Een foto is zo gemaakt maar om er de juiste sfeer in te krijgen, de juiste harmonie zodat een ieder er van onder de indruk raakt is een andere zaak.

(Het silhouet van Melbourne. Wij zitten 20 minuten van het centrum van van deze stad. Van Melbourne wordt gezegd dat het één van de meest "liveable cities" in de wereld is. Sydney is de grootste stad in Australië. Melbourne met meer dan drie miljoen inwoners is de tweede stad. Meer dan een kwart van deze bevolking is buiten Australië geboren. Het is een stad beroemd om zijn mode en cultuur.)

6. Waar mogen ze je 's nachts voor wakker maken?

Deze oude man heeft zijn slaap nodig maar als het huis in de brand staat mag het.

7. Wat vond je tot nu toe de leukste film, wat vind je het leukste boek, wat vind je het lekkerste eten, wat is je favoriete CD en wat is je favoriete vakantieland?

Leukste film ; de Australische film ' Ten Canoes' van Rolf de Heer.

Deze film is zonder behulp van movie stars gemaakt – de deelnemers zijn gewone aborigines. De film verteld hoe een jongere broer het jonge vrouwtje van zijn oudere broer begeerd en zoiets loopt natuurlijk op tranen uit – in deze tijd zowel als in het grijze verleden. Maar dan heb ik de uiterste bewondering voor de overtuigende en eerlijke film "De Vuurtoren' van Pieter Verhoeff.

Leukste boek; 'It Wrede Paradys' geschreven door Hylke Speerstra.

Wij kunnen natuurlijk meeleven in deze verhalen over landverhuizers.

Lekkerste eten; spaghetti bolognaise vooral als het door mijn vrouw bereid is.

Favoriete CD; die CD met een klassiek werk van Mozart – het klarinet concerto in A major. Toch vind ik Het Frysk Hynder van Griet Wiersma ook ontzettend mooi.

Favoriete vakantieland ; Friesland is voor mij natuurlijk het mooiste plekje op aarde, maar ik ben nog nooit met vakantie naar Friesland geweest. Imke, mijn broer, was vorige jaar juli in Engelum en heeft mij aangeraden deze tocht beslist te maken – wie weet !

Hier zijn Eden, Bright en de Flinders Ranges onze favoriete bestemmingen.

Eden is een oud vissersdorpje aan de kust en biedt een haven, stranden, bossen en schilderachtige bergen als achtergrond.

Bright is hoog op in de bergen aan een rivier en biedt prachtige uitzichten.

De Flinders Rangers is een gebied van oeroude gebergten van afwisselende kleuren en vormen, bijna

mysterieus.

Australië is een zeer oud landschap en bezit enorm veel natuurschoonheid.

Wat de mensheid betreft is Australië een jong land en dus zijn hier geen eeuwen oude door mensen gebouwde monumenten, zoals kathedralen, kastelen en piramiden te vinden.

(Dit is ons wandelpad het volgt eerst een beekje en dan een rivier helemaal tot aan Melbourne over een afstand van 48 kilometer.

Ik heb deze tocht dikwijls op de fiets afgelegd.

De bomen zijn " gum trees " die zijn altijd groen maar laten hun bladeren vallen gedurende het hele jaar. Het hout heeft een hoog olie gehalte, geen goed idee in het geval van hevige bosbranden - die bomen ontploffen dan.)

8. Wanneer en waarom heb je Engelum verlaten en hoe ben je in Australië terecht gekomen?

Wij hebben Engelum verlaten in februari 1961. Deze beslissing volgde het failliet gaan van de firma Steensma & van der Mei, waarna mijn vader het heel moeilijk vond de kost te verdienen.

Ondertussen hadden onze burens de Stienstra's zich in Australië gevestigd en schreven over dit werelddeel als het land van melk en honing en dus volgden wij.

Misschien zijn er nog mensen die weten dat Klaas Stienstra de slagerszaak had.

9. Zou je nog eens willen terugkeren naar Engelum en waarom?

Ja en nee. Engelum is een prachtig dorp en ik zou er dolgraag willen wonen want diep in mijn bewustzijn ligt een verlangen terug te gaan. Als landverhuizer vind je wel een plaats waar je je thuis voelt maar het wordt nooit jou plaats zoals de plaats van je geboorte. Terug gaan betekent het achterlaten van je kinderen en kleinkinderen – dus nog eens een levende begrafenis zoals wij dat ondervonden toen wij afscheid moesten nemen van onze familie in Friesland. Het is te laat, dus blijf ik hier in het belang van mijn familie.

(Kookaburra. Een vlees etende vogel. Deze vogel maakt een schaterend geluid.)

10. Wat was je mooiste moment in Engelum?

Niet veel meegemaakt omdat ik nog jong was, maar ik herinner mij nog toen ik van Leeuwarden naar Engelum fietste met het grote nieuws dat ik mijn HBS diploma behaald had. Normaal fietste ik zo hard als in mijn vermogen lag maar toen niet – ik wou er zo lang mogelijk van genieten.

11. Wat mis je het meest van Engelum?

Het rustige, eenvoudige dorpsleven, het vlakke landschap en de korte afstanden. De meeste bestemmingen waren op de fiets bereikbaar en de hele familie kwam dikwijls bij elkaar. In Australië is dat heel anders en onze familie is over het hele land verspreid. Imke woont 2200 kilometers bij ons vandaan en Annabel's broers en zusters van 500 tot 4000 kilometer, dus familie bijeenkomsten zijn zeldzame evenementen. Melbourne is een oceaan van huizen en je zit altijd in het drukke verkeer. Fietsen hier doe je op de speciale voor dat doel aangelegde paden voor ontspanning en voor lichamelijke oefening – berg op en berg af.

(Lorikeets zijn hier in overvloed en zijn heel goed aan de wandelaars en fietsers gewend.)

12. Wat zijn nog je herinneringen van Engelum?

Spelen met Yne en Anne. We maakten bootjes van oude klompen en die sleepten wij door de vaart met een stok en een touwtje. Boerderijen maakten wij van stenen - varkens, paarden en koeien van karton.

Het schaatsen op de vaart –eerst achter een oude stoel. De Nieuwe Ridder van St Joris en de pannenkoek voor vergaderingen en het muziek korps. De leugenbank. Sinter Klaas en Zwarte Piet en pepernoten. Een witte Kerstmis, oliebollen en de etalage bij Bekius. De warme smederij in de winter, Ype met de fietsen en Tjerk met de trekkers en het maken en wisselen van hoefijzers.

Het kaatsen , sneeuwkastelen bouwen, landveroveren met dat scherpe mes , de jaarlijkse thuiskomst van de vrouwen vereniging en dan die man met de bloemen voor de bus. Het fietsen in het donker met gierende dynamo en zwakke licht. Door de weilanden zwerven met een polsstok op het schouder. Draakje vliegen met de zelfgemaakte vliegers, de merke, zondag's school, op klompen lopen en die pofbroek.

13. Wat is volgens jou het leukste jaarlijkse evenement in Engelum?

Voor mij als jongen was dat Kermis.

Maar nu met mijn interest in oude machines geef ik mijn voorkeur aan de Trekker Elfsteden Tocht. Dit evenement biedt de mogelijkheid Engelum her en der bekend te maken.

14. Ben je een regelmatige bezoeker van www.engelum.com en heb je nog leuke suggesties voor de site?

Jazeker, elke donderdag en elke zondag.

De site is in goede handen dus veel suggesties heb ik niet.

Voor mij is het dikwijls de kwestie de personen in de foto's te herkennen want de namen worden natuurlijk niet altijd gemeld.

Toch – zou het mogelijk zijn een “ virtuele reünie” van oud Engelumers te organiseren ?

15. En wat zijn tot slot jouw vijf favoriete internetsites?

Zonder aarzelen, Engelum en Ebay.

Engelum, om het verband met het verleden te behouden.

Ebay, om voor mijn vrouw Carlton Ware op te sporen en voor mij die speciale buizen radio te vinden.

www.leeuwardercourant.nl – houdt mij een beetje op de hoogte.

www.radioeenhoorn.nl – voor de muziek.

www.passionforpixels.com – de mooie foto's van ander amateurs te bewonderen.

(Ik als jongen. Hoeveel mensen zijn er nog in Engelum die mij als een jonge knaap kunnen herinneren ?)

Heb je verder nog iets wat je graag kwijt wil en niet in onze vragenlijst vond? (mag van alles zijn)

Het nieuwe land.

Na een lange en luie vakantie van vijf weken op de S.S. Waterman komen wij 4 April 1961 in Sydney aan. Vroeg in de morgen sta ik op het dek en bewonder de haven – de mooiste in de wereld volgens veel mensen – prachtige huizen , grote gebouwen en vooral die indrukwekkende brug – die zij hier spottend de kleeër hanger noemen.

Plotseling besef ik een angstige realiteit.

Binnenkort moeten wij de veiligheid van de boot verlaten, het laatste draadje dat nog verbinding geeft met Holland, en stappen wij een onbekende toekomst tegemoet zonder kennis van dit land, zonder taal, zonder centen, eigenlijk zonder enige noemenswaardige bekwaamheid.

Wij landen, gaan door de douane – geen probleem want wij bezitten toch niets- en worden in een oude hete bus gestopt. De stemming versomberd met de uren wanneer de bus door Sydney gaat, door

de voorsteden, door het open landschap en wij vragen ons af – waar in God's naam zullen wij belanden.

Het antwoord komt wanneer de bus door een slagboom toegelaten wordt en wij de rijen hutten zien – een oud militair kamp.

Dit kamp is geen Waterman. De hutten zijn klein en benauwd, een deur, een naakt lampje hangt aan het plafond, en er staan twee oude ijzeren ledikanten. Hier is geen eetzaal waar je keus hebt en bediend wordt. Je eet wat op je bord gekwakt wordt.

Hier is geen deur voor de douche of de toilet.

Australië heet u welkom en zo begint ons avontuur.

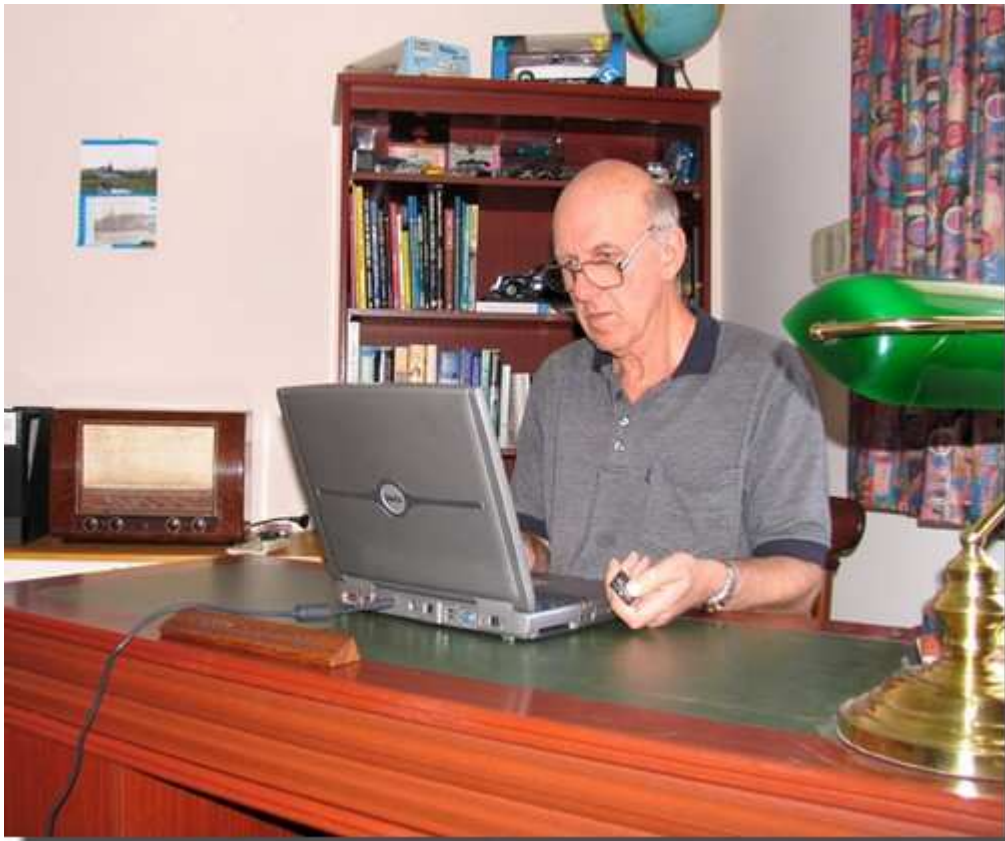
Het avontuur is echter goed afgelopen. Eerst hard werken, dan heb je ook geen tijd om na te denken, en zonder erg ben je ingeburgerd. Je gaat trouwen, er komen kinderen, dan met pensioen, en je zit met een kleinkind op je schoot.

Wij wonen in een geriefelijk huis in een mooie en ,voor Melbourne, rustige omgeving.

Wij hebben toegang tot een mooi wandelpad langs een beekje en dikwijls zien wij typische Australische dieren zoals, kookaburras, lorikeets,koalas, kangaroes,echidnas en zelfs platypuses.

Australië is een enorm land met tropische en gematigde klimaten en een afwisselend landschap – woestijnen, de vermaarde nullarbor (nul bomen), bossen, droge rivieren en rivieren in overvloed, watervallen, ruw en hoog gebergte, de snowy mountains in de winter bedekt met sneeuw en dan die imposante kust en eindeloze stranden.

Maar mijn gedachten dwalen dikwijls naar Engelum – jammer dat die afstand zo groot is.

(En deze foto hebt u al eerder gezien. Ik ben hier bezig de 15 vragen te beantwoorden. De Engelum kalender hangt aan de muur en de oude Philips radio uit Holland speelt ontspannende muziek.)

Met dank aan Foeke van der Mei voor deze geweldige 15 vragen! En mocht u in contact willen komen met hem, stuur dan even een mailtje naar info@engelum.com dan helpen wij u verder.

[<<Terug](#)